

De lijdende dienaar van de HEER - verstoten

Bijbellezingen: Jesaja 52:13-53:5 en Matteüs 27:32-44

'Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd.'

Door de straten van de - in die tijd immense stad Babel – ziet de profeet Jesaja een gebroken man lopen. Zijn gezicht is niet om aan te zien. Zijn kleren zijn gescheurd en hangen als vodden om zijn lichaam. Op zijn lichaam zie je nog het geronnen bloed van de wonden waar ze hem hebben geslagen. Joodse kinderen jagen hem op en lachen hem uit. Niemand is er die zich om hem bekommert. Verstoten en vernederd. Als een outcast behandeld en geminacht. Het is ... de lijdende dienaar van de HEER.

'Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd.' Aan het woord is een groep Joodse ballingen in Babel. Het is een groep gelovigen die tot een heel ander inzicht is gekomen. Er was hun namelijk door hun geestelijke leiders, de rabbijnen, verteld ... dat de Messias als een heldhaftige koning zou komen. Hun redder zou gezag afdwingen. Hun bevrijder zou met harde hand de vijanden van Israël bestrijden. Hun Messias zou hen uit Babel terugbrengen naar hun geliefde Jeruzalem. Maar deze figuur, deze verstoteling past helemaal niet bij hun verwachtingen. Deze lijdende dienaar van de HEER past helemaal niet in het plaatje dat de rabbijnen hen hebben voorgehouden.

Een kleine groep gelovige Joodse ballingen is door God de ogen en de harten geopend. Hun gedachten en verlangens aangaande de bevrijder van Israël hebben ze helemaal moeten bijstellen. De dienaar van de HEER heeft niet voor zichzelf geleden. Vrijwillig heeft hij – plaatsvervangend - het lijden op zich genomen. Zo heeft hij de schuld van velen gedragen. In hem, in de lijdende dienaar van de HEER, zal het reddende werk van God zichtbaar worden.

*

Van heinde en verre zijn ze naar Jeruzalem gekomen. Pelgrims – feestvierders. Pasen in Jeruzalem. Dat moet je minstens één keer in je leven hebben meegemaakt.

Het is dan ook een drukte van jewelste in de stad, die wel gezien wordt als het middelpunt van de aarde. Hier immers heeft God Zich een plaats uitgekozen om onder de mensen te wonen.

Door de drukke smalle straten van oud-Jeruzalem wringt zich een groep Romeinse soldaten. Ze begeleiden drie misdadigers die vandaag nog gekruisigd zullen worden.

Met de kruisbalk op hun schouders gaan ze de vervloekte weg door de heilige stad naar Golgotha, 'wat schedelplaats betekent'. Daar zullen ze hen een wrede dood laten sterven. Verstoten – uitgespuwd, door God en door mensen. Eén van de drie is Jezus: de koning van de Joden, de lijdende dienaar van de HEER. 'Kruisig Hem!'

Tussen al die toeschouwers staat ook een man uit Cyrene. Zijn naam is Simon. Hij komt als geroepen. Wellicht zal Simon door zijn donkere huidskleur zijn opgevallen. Cyrene ligt namelijk in Noord-Afrika. Als kleurling valt Simon op tussen al die mensen die Jezus volgen op weg naar Golgota.

Romeinse soldaten dwingen Simon uit Cyrene de dwarsbalk van Jezus' kruis te dragen. Maar Simon wil niet. Hij wil naar huis. Het is de lijdende dienaar van de HEER die Simon nodig heeft. Voor altijd zal de naam van de man uit Cyrene verbonden blijven aan die van de Jezus van Nazaret.

De overlevering vertelt ons dat Simon - door zijn gedwongen kruis dragen - het geheim van dit lijden heeft leren begrijpen. Simon heeft ontdekt dat Jezus' lijden ... plaatsvervangend lijden is geweest. Hij voor ons ... in onze plaats.

'Hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijden op zich nam.'
'Om onze zonden werd Hij doorboord, om onze wandaden gebroken.'
'Voor ons welzijn werd Hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons genezing.'

Hij voor ons ... in onze plaats. Hij door God en mensen verstoten ... opdat wij door God nooit meer losgelaten zouden worden. Simon van Cyrene – de kruisdrager – heeft het begrepen. De lijdende dienaar van de HEER ... Hij gaat zijn lijdensweg ... voor mij!